

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 15ης Μαρτίου 2006^{*}

Στην υπόθεση T-35/04,

Αθηναϊκή Οικογενειακή Αρτοποιία ΑΒΕΕ, με έδρα το Πικέρμι (Ελλάδα),
εκπροσωπούμενη από τον Κ. Χρυσάνθη, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

**Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά
σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**, εκπροσωπούμενου από τον J. Novais
Gonçalves,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και
παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου:

^{*} Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Ferrero OHG mbH, με έδρα το Stadtallendorf (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον M. Schaeffer, δικηγόρο,

με αντικείμενο προσφυγή που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 1ης Δεκεμβρίου 2003 (υπόθεση R 460/2002-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Αθηναϊκής Οικογενειακής Αρτοποιίας ABEE και της Ferrero OHG mbH,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Jaeger, πρόεδρο, J. Azizi και E. Cremona, δικαστές, γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 30 Ιανουαρίου 2004,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Μαΐου 2004,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 4 Μαΐου 2005,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 2ας Ιουνίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- ¹ Στις 26 Φεβρουαρίου 1999, η προσφεύγουσα υπέβαλε, ενώπιον του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί, αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος εικονιστικού και λεκτικού σημείου που αποτελείται από έμβλημα υπό τύπον σημαίας ακαθορίστου χρώματος με άσπρο κυματοειδές περίγραμμα, επί του οποίου εγγράφεται η λέξη «ferró», με κεφαλαία γράμματα. Το πρώτο και τελευταίο τυπογραφικό στοιχείο, το δε τελευταίο με τόνο, είναι μεγαλύτερου τυπογραφικού μεγέθους. Το σημείο αυτό έχει ως εξής:

- ² Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στις κλάσεις 29, 30 και 42 υπό την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών όσον αφορά την καταχώριση

σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αναθεωρήθηκε και τροποποιήθηκε, και αντιστοιχούν, όσον αφορά καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

- κλάση 29: «Κρέατα, ιχθείς, πουλερικά, κρέας κυνηγίου, εκχυλίσματα κρέατος, καρποί και λαχανικά διατηρημένα (κονσέρβες), αποξηραθέντα και ανηπτημένα, πυκτές (ζελέ) μαρμελάδα, ωά, γάλα, προϊόντα γαλακτοκομίας, έλαια και λίπη εδώδιμα, κονσέρβες, σαλάτες εντός όξους, πίκλες»·
- κλάση 30: «Καφές, τέιον, κακάο, ζάχαρη, όρυζα, ταπιόκα, σάγον (άλευρον κολλαρίσματος), υποκατάστατα καφέ, άλευρα και παρασκευάσματα εκ σιτηρών, άρτος, διπυρείτες (μπισκότα), γλυκίσματα, πάστες, παγωτά, μέλι, σιρόπι, ζύμη, άλευρον για ζύμη, άλας, μουστάρδα, αρτοσκευάσματα παντός είδους, πιπέρι, όξος, σάλτσες, καρυκεύματα, πάγος, σιρόπι εκ μελάσης»·
- κλάση 42: «Εστίαση (διατροφή), προσωρινή κατάλυση, ιατρικές φροντίδες, υγιεινή και ομορφιά, ινστιτούτα υγιεινής, αδυνατίσματος, διατροφής και υγείας, κτηνιατρικές και αγροτικές υπηρεσίες, επιστημονική και βιομηχανική έρευνα, νομικές υπηρεσίες, προγραμματισμός για ηλεκτρονικούς υπολογιστές.»

³ Η αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο Κοινοτικών Σημάτων* στις 27 Μαρτίου 2000.

⁴ Στις 26 Ιουνίου 2000, η παρεμβαίνουσα άσκησε ανακοπή, βάσει του άρθρου 42, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, κατά της καταχώρισεως του αιτουμένου σήματος. Η ανακοπή στηριζόταν στο λεκτικό σήμα FERRERO (στο εξής: προγενέστερο σήμα), το οποίο είχε αποτελέσει το αντικείμενο της υπ' αριθ. 956 671 γερμανικής καταχώρισεως για ορισμένα προϊόντα που εμπίπτουν στις κλάσεις 5, 29, 30, 32 και 33 μεταξύ των οποίων τα ακόλουθα προϊόντα: «Σοκολάτα, περιλαμβανομένων των προϊόντων με γέμιση που έχει βάση σοκολάτα, σοκολα-

τάκια, περιλαμβανομένων αυτών με γέμιση που έχει βάση σοκολάτα, σοκολατάκια, περιλαμβανομένων αυτών που έχουν γέμιση από φρούτα, καφέ, μη οينوπνευματώδη ποτά, κρασί και/ή αεριούχα ποτά, ή με γέμιση που έχει βάση το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα, ιδιαίτερα το γιαούρτι, είδη ζαχαροπλαστικής μακράς διάρκειας και είδη εκλεκτής ζαχαροπλαστικής, ιδιαίτερα γκόφρες και έτοιμα γλυκίσματα, είδη ζαχαροπλαστικής, πολτούς για επάλειψη που περιέχουν ζάχαρη, κακάο, καβουρντισμένα αμύγδαλα, γάλα και/ή λιπαρές ουσίες, ποτά με βάση τον καφέ ή τέιον, περιλαμβανομένων αυτών στα οποία έχουν προστεθεί αεριούχα ποτά, μη οينوπνευματώδη ποτά, και όλα αυτά τα είδη για διαιτητική χρήση για παιδιά και/ή ασθενείς ή για ιατρικούς σκοπούς.»

- 5 Η ανακοπή στηριζόταν σε όλα τα προαναφερθέντα προϊόντα και ασκήθηκε κατά ορισμένων προϊόντων και υπηρεσιών που προσδιορίζονται με την αίτηση καταχωρίσεως του προσβαλλομένου κοινοτικού σήματος, δηλαδή των προϊόντων που περιλαμβάνονται στις κλάσεις 29, 30, όπως παρατέθηκαν ανωτέρω και, όσον αφορά την κλάση 42, της «εστίασης (διατροφής)». Ο λόγος που προβλήθηκε προς στήριξη της ανακοπής είναι ο λόγος του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 6 Με την από 25 Μαρτίου 2002 απόφαση, το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ έκανε εν μέρει δεκτή την ανακοπή για ορισμένα προϊόντα που περιλαμβάνονται στην κλάση 30, λόγω της οπτικής και ακουστικής ομοιότητας που υπάρχει μεταξύ του αιτουμένου σήματος και του προγενέστερου σήματος καθώς και της ομοιότητας ή ταυτότητας των προϊόντων που αφορούν τα εν λόγω σήματα. Τα προϊόντα για τα οποία έγινε δεκτή η ανακοπή είναι τα εξής: «Καφές, τέιον, ζάχαρη, υποκατάστατα καφέ, άλευρα και παρασκευάσματα εκ σιτηρών, άρτος, διπυρείτες (μπισκότα), γλυκίσματα, πάστες, παγωτά, σιρόπι, μαγιά, μπέικιν πάουντερ, αρτοσκευάσματα παντός είδους, μέλι και σιρόπι εκ μελάσης».
- 7 Στις 24 Μαΐου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών του ΓΕΕΑ.

- 8 Με απόφαση της 1ης Δεκεμβρίου 2003 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή και επιβεβαίωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών κρίνοντας ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως, περιλαμβανομένου του κινδύνου συσχετισμού, μεταξύ των επιμάχων σημάτων. Κατ' ουσίαν, το τμήμα προσφυγών παρατήρησε ότι συνομολογείται ότι τα προϊόντα που αφορούν τα επίμαχα σήματα εν μέρει ταυτίζονται και εν μέρει είναι παρεμφερή. Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα επίμαχα σημεία είναι παρεμφερή από ακουστικής και από οπτικής απόψεως.

Αιτήματα των διαδίκων

- 9 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και/ή να την αναθεωρήσει κατά τρόπο ώστε να απορρίψει την ανακοπή της παρεμβαίνουσας και να δεχθεί την καταχώριση του αιτουμένου σήματος·
 - να απορρίψει πλήρως την ανακοπή κατά της καταχώρισεως του αιτουμένου κοινοτικού σήματος για όλες τις κλάσεις για τις οποίες έγινε δεκτή η ανακοπή·
 - να λάβει κάθε άλλο αναγκαίο μέτρο που μπορεί να οδηγήσει στην καταχώριση του αιτουμένου κοινοτικού σήματος·
 - να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να προβεί στην καταχώριση του αιτουμένου κοινοτικού σήματος·

- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα περιλαμβανομένων των εξόδων που έγιναν κατά τη διαδικασία ανακοπής και ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

10 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

11 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να απορρίψει την προσφυγή.

12 Στις 19 Απριλίου 2005, η προσφεύγουσα, σε απάντηση σε γραπτό ερώτημα που της απηύθυνε το Πρωτοδικείο στις 14 Απριλίου 2005, διευκρίνισε ότι ζητούσε, αφενός, να ακυρωθεί η προσβαλλομένη απόφαση και, αφετέρου, να υποχρεωθεί το ΓΕΕΑ να καταχωρίσει το αιτούμενο σήμα.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού ορισμένων αιτημάτων της προσφεύγουσας

13 Με το πρώτο και τέταρτο αίτημά της, η προσφεύγουσα ζητεί, κατ' ουσίαν, να υποχρεωθεί το ΓΕΕΑ να προβεί στην καταχώριση του αιτουμένου σήματος για τα εν λόγω προϊόντα. Επιπλέον, με το τρίτο αίτημά της, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα που μπορεί να οδηγήσουν στην καταχώριση του αιτουμένου σήματος.

- 14 Κατά το ΓΕΕΑ, τα εν λόγω αιτήματα είναι απαράδεκτα.
- 15 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι, στο πλαίσιο προσφυγής ενώπιον του κοινοτικού δικαστή κατά αποφάσεως του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, σύμφωνα με το άρθρο 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94, το ΓΕΕΑ υποχρεούται να λαμβάνει τα αναγκαία για την εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου μέτρα. Κατά συνέπεια, δεν απόκειται στο Πρωτοδικείο να απευθύνει διαταγή στο ΓΕΕΑ. Στο ΓΕΕΑ απόκειται να συμμορφωθεί προς το διατακτικό και το σκεπτικό της παρούσας αποφάσεως. Το δεύτερο αίτημα της προσφεύγουσας είναι, επομένως, απαράδεκτο [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ (Giroform), Συλλογή 2001, σ. II-433, σκέψη 33, και της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-34/00, Eurocool Logistic κατά ΓΕΕΑ (EUROCOOL), Συλλογή 2002, σ. II-683, σκέψη 12, και της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-388/00, Institut für Lernsysteme κατά ΓΕΕΑ — Educational Services (ELS), Συλλογή 2002, σ. II-4301, σκέψη 19].
- 16 Επομένως, το πρώτο και το τέταρτο αίτημα της προσφεύγουσας, καθόσον ζητεί από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να προβεί στην καταχώριση του αιτουμένου κοινοτικού σήματος, πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτα.
- 17 Είναι επίσης απαράδεκτο το τρίτο αίτημα της προσφεύγουσας που σκοπεύει στο να λάβει το Πρωτοδικείο όλα τα αναγκαία μέτρα για να γίνει δεκτή η αίτηση καταχωρίσεως του επίδικου κοινοτικού σήματος.
- 18 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, κάθε δικόγραφο προσφυγής πρέπει να περιλαμβάνει συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση και η ένδειξη αυτή πρέπει να εκτίθεται κατά τρόπο αρκούντως σαφή και ακριβή ώστε να μπορεί ο μεν καθού διάδικος να προετοιμάσει την άμυνά του, το δε Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί της προσφυγής. Το ίδιο πρέπει να ισχύει για όλα τα αιτήματα, τα οποία πρέπει να συνοδεύονται από λόγους και επιχειρήματα βάσει των οποίων τόσο ο καθού διάδικος όσο και ο δικαστής μπορούν να εκτιμήσουν το βάσιμό τους.

- 19 Προς κατοχύρωση της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομής δικαιοσύνης, για να είναι παραδεκτή η προσφυγή πρέπει τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία στα οποία στηρίζεται να προκύπτουν συνοπτικά τουλάχιστον, αλλά πάντως κατά τρόπο συγκροτημένο και κατανοητό, από το ίδιο το κείμενο της προσφυγής [βλ. διάταξη του Πρωτοδικείου της 29ης Νοεμβρίου 1993, T-56/92, Koelman κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-1267, σκέψη 21, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1996, T-387/94, Asia Motor France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-961, σκέψη 106].
- 20 Συναφώς, στο δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να διευκρινίζεται σε τι συνίσταται ο λόγος στον οποίο στηρίζεται η προσφυγή. Επομένως, μια αφηρημένη απλώς προαγγελία του δεν πληροί τις απαιτήσεις του Κανονισμού Διαδικασίας [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 28ης Μαρτίου 2000, T-251/97, T. Port κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-1775, σκέψη 90· της 5ης Ιουλίου 2000, T-111/99, Samper κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2000, σ. I-A-135 και II-611, σκέψη 27, και της 12ης Δεκεμβρίου 2002, T-247/01, eCory κατά ΓΕΕΑ (ECOPY), Συλλογή 2002, σ. II-5301, σκέψη 15].
- 21 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα στοιχείο προς στήριξη του τρίτου αιτήματός της. Από την προαναφερθείσα στη σκέψη 20 ανωτέρω νομολογία προκύπτει ότι αίτημα με σκοπό να λάβει το Πρωτοδικείο οποιαδήποτε μέτρα ώστε να γίνει δεκτή η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δεν είναι αρκούντως ακριβές και πρέπει, κατά συνέπεια, να θεωρηθεί απαράδεκτο.
- 22 Εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται ότι απόκειται στο ΓΕΕΑ να εξετάσει την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος και να αποφασίσει συναφώς. Στη συνέχεια, απόκειται στο Πρωτοδικείο να ασκήσει, ενδεχομένως, δικαστικό έλεγχο της εκτιμήσεως στην οποία προέβη το τμήμα προσφυγών της εκδοθείσας από το ΓΕΕΑ αποφάσεως. Αντιθέτως, δεν απόκειται στο Πρωτοδικείο να υποκαταστήσει το ΓΕΕΑ στην άσκηση των αρμοδιοτήτων που έχουν ανατεθεί με τον κανονισμό 40/94.

Επί της ουσίας

- ²³ Η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μόνο λόγο, ο οποίος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- ²⁴ Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των εμπλεκομένων σημάτων, δηλαδή του εικονιστικού σήματος που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «FERRÓ», του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, και του προγενέστερου σήματος.
- ²⁵ Όσον αφορά την ομοιότητα μεταξύ των επιμάχων σημάτων από οπτικής απόψεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, αντίθετα προς όσα διαπίστωσε στην προσβαλλομένη απόφαση το τμήμα προσφυγών, υπάρχουν πολλά στοιχεία που μπορεί να αναιρέσουν την ύπαρξη ορισμένου βαθμού ομοιότητας δυναμένου να δημιουργήσει κίνδυνο συγχύσεως.
- ²⁶ Συναφώς, πρώτον, η προσφεύγουσα επισημαίνει τον έντονο διακριτικό χαρακτήρα του εικονιστικού στοιχείου του αιτουμένου σήματος, δηλαδή το έμβλημα υπό τύπον σημαίας ακαθορίστου χρώματος με λευκό περίγραμμα. Το έμβλημα αυτό αποτελεί πρωτότυπο και φανταστικό λογότυπο, το οποίο, ακόμη και αφαιρουμένου του λεκτικού στοιχείου «FERRÓ», μπορεί να συγκρατήσει ο καταναλωτής για τα προϊόντα που προσδιορίζει το αιτούμενο σήμα λόγω της απλότητάς του και της συμμετρικής μορφής του.

- 27 Δεύτερον, όσον αφορά τη μορφή του λεκτικού στοιχείου του αιτουμένου σήματος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ανάγλυφη γραφή της λέξης «ferró» έχει, επίσης, έντονο διακριτικό χαρακτήρα [βλ., κατ' αναλογία, και όσον αφορά τη γραφή με πλάγιους χαρακτήρες, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Οκτωβρίου 2003, T-311/01, Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ — Trucco (Starix), Συλλογή 2003, σ. II-4625, σκέψη 54].
- 28 Τρίτον, μολονότι είναι βέβαιον ότι τα τρία πρώτα γράμματα των δύο επιμάχων σημάτων ταυτίζονται, δηλαδή «f», «e» και «r», η ομοιότητα αυτή αναιρείται, αφενός, από το μεγαλύτερο τυπογραφικό μέγεθος των γραμμάτων «f» και «o» του λεκτικού στοιχείου του αιτουμένου σήματος και, αφετέρου, από το διαφορετικό μήκος λόγω του ανόμοιου αριθμού γραμμάτων και συλλαβών των επιμάχων σημάτων. Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι το λεκτικό στοιχείο του αιτουμένου σήματος «ferró» είναι, πράγματι, βραχύτερο από το λεκτικό στοιχείο «ferrero», που αποτελεί το προγενέστερο σήμα.
- 29 Όσον αφορά τη σύγκριση των επιμάχων σημάτων από ακουστικής απόψεως, η προσφεύγουσα δεν συντάσσεται με την ανάλυση του τμήματος προσφυγών στην προσβαλλόμενη απόφαση.
- 30 Συναφώς, πρώτον, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι είναι διαφορετικός ο χρόνος που απαιτείται για την προφορά των επιμάχων σημάτων λόγω του διαφορετικού αριθμού συλλαβών που συνθέτουν τα επίμαχα σήματα, δηλαδή τρεις συλλαβές για το λεκτικό στοιχείο του προγενέστερου σήματος «ferrero» και δύο συλλαβές για το λεκτικό στοιχείο του αιτουμένου σήματος «ferró».
- 31 Δεύτερον, η εντύπωση επαναλήψεως του φωνήματος «er» που υπάρχει στο λεκτικό στοιχείο «ferrero», το οποίο αποτελεί το προγενέστερο σήμα, ελλείπει από το λεκτικό στοιχείο του αιτουμένου σήματος «ferró», πράγμα το οποίο επιτρέπει, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, να διακρίνονται από ακουστικής απόψεως τα δύο επίμαχα σήματα. Πράγματι, το εν λόγω φαινόμενο επαναλήψεως αποτελεί, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, το ουσιώδες χαρακτηριστικό του προγενέστερου σήματος.

- 32 Τρίτον, αν τονίζεται η δεύτερη συλλαβή του λεκτικού στοιχείου που αποτελεί το προγενέστερο σήμα «ferrero», ο μέσος Γερμανός καταναλωτής, όταν προφέρει τη λέξη «ferró», τονίζει την τελευταία συλλαβή.
- 33 Περαιτέρω, όσον αφορά τη συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι ο καταναλωτής έχει, εν προκειμένω, τη δυνατότητα να προβεί σε άμεση οπτική σύγκριση των δύο διαφορετικών σημάτων που προσδιορίζουν τα επίμαχα προϊόντα, δεδομένου ότι τα προϊόντα αυτά συνιστούν προϊόντα καθημερινής χρήσεως και τοποθετούνται στα ίδια ράφια των πολυκαταστημάτων.
- 34 Εξάλλου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στην περίπτωση αμελητέου βαθμού ομοιότητας μεταξύ των σημάτων, όπως εν προκειμένω, μόνον ο έντονος διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος μπορεί να δικαιολογήσει τη μεγαλύτερη προστασία του σήματος αυτού. Ωστόσο, τούτο δεν συμβαίνει εν προκειμένω.
- 35 Τέλος, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι τα ελληνικά δικαστήρια απέκλεισαν την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των επιμάχων στην υπό κρίση υπόθεση σημάτων στην ελληνική αγορά. Επιπλέον, σε παρεμφερή με την υπό κρίση υπόθεση, το ΓΕΕΑ έχει αποφασίσει ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των λεκτικών σημάτων FERRERO και FERRO, παρά του στενού δεσμού που υπάρχει μεταξύ των οικείων προϊόντων, δηλαδή, αφενός, των αλμυρών μπισκότων και, αφετέρου, των γλυκών μπισκότων, λαμβανομένων υπόψη των διαφορών που υφίστανται μεταξύ των επιμάχων σημάτων από οπτικής και ακουστικής απόψεως.
- 36 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ισχυρίζονται ότι το τμήμα προσφυγών δεν παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 κρίνοντας ότι τα επίμαχα σημεία ταυτίζονται από ακουστικής και οπτικής απόψεως και, ως εκ

τούτου, και λόγω της ομοιότητας ή της ταυτότητας μεταξύ των προϊόντων που προσδιορίζουν τα εν λόγω σήματα, υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ τους.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

³⁷ Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση «εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα».

³⁸ Περαιτέρω, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', περιπτώσεις i και ii, του κανονισμού 40/94, ως προγενέστερα σήματα νοούνται τα κοινοτικά σήματα, καθώς και τα σήματα που είναι καταχωρισμένα σε κράτος μέλος, η ημερομηνία καταθέσεως των οποίων είναι προγενέστερη από την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

³⁹ Κατά πάγια νομολογία, συνιστά κίνδυνο συγχύσεως το να είναι δυνατόν να πιστέψει το κοινό ότι τα σχετικά προϊόντα ή οι υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικώς συνδεδεμένες μεταξύ τους επιχειρήσεις.

⁴⁰ Κατά την ίδια αυτή νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, ανάλογα με τον τρόπο κατά τον οποίο προσλαμβάνει τα σήματα ο μέσος

καταναλωτής των προϊόντων ή υπηρεσιών, και λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημάτων καθώς και της ομοιότητας των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, T-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 30 έως 33, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

- 41 Εν προκειμένω, το προγενέστερο λεκτικό σήμα FERRERO, επί του οποίου στηρίχθηκε η ανακοπή, έχει καταχωριστεί και προστατεύεται στη Γερμανία. Ως εκ τούτου, για να στοιχειοθετηθεί η ενδεχόμενη ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των επιμάχων σημάτων, πρέπει να ληφθεί υπόψη η άποψη του ενδιαφερομένου στο εν λόγω κράτος κοινού.
- 42 Δεδομένου ότι τα προϊόντα που προσδιορίζουν τα επίμαχα σήματα είναι προϊόντα κοινής καταναλώσεως, το σκοπούμενο κοινό είναι ο μέσος καταναλωτής, ο οποίος θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος.
- 43 Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμηθεί σε σχέση με τον μέσο Γερμανό καταναλωτή, πράγμα το οποίο οι διάδικοι, εξάλλου, δεν αμφισβητούν.
- 44 Δεν αμφισβητείται περαιτέρω από τους διαδίκους ότι τα προϊόντα που αφορά το αιτούμενο σήμα και τα προϊόντα για τα οποία προστατεύεται το προγενέστερο σήμα εν μέρει ταυτίζονται και εν μέρει είναι παρεμφερή. Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, η έκβαση της προσφυγής εξαρτάται από τον βαθμό ομοιότητας των επιμάχων σημείων. Επομένως, η εξέταση της ομοιότητας των σημείων αφορά όλα τα

προϊόντα που περιλαμβάνονται στην αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος που εμπίπτουν στην κλάση 30 του Διακανονισμού της Νίκαιας, όπως έχουν παρατεθεί ανωτέρω (βλ. σκέψη 6 ανωτέρω), τα δε εν λόγω προϊόντα είναι αυτά για τα οποία το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι πρέπει να δεχθεί την ανακοπή.

⁴⁵ Όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, η συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των επιμάχων σημάτων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σήματα, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003, T-292/01, Phillips-Van Heusen κατά ΓΕΕΑ — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Συλλογή 2003, σ. II-4335, σκέψη 47, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

⁴⁶ Επομένως, πρέπει να εξακριβωθεί η ανάλυση στην οποία προέβη το τμήμα προσφυγών στην προσβαλλόμενη απόφαση όταν συνέκρινε τα επίδικα εν προκειμένω σήματα από οπτικής, φωνητικής και εννοιολογικής απόψεως για να εξετάσει αν ο υφιστάμενος μεταξύ των εν λόγω σημείων βαθμός ομοιότητας είναι αρκούντως υψηλός ώστε, ενόψει του έντονου βαθμού ομοιότητας μεταξύ των προϊόντων, μπορεί να κριθεί ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως για τον μέσο Γερμανό καταναλωτή.

⁴⁷ Πρώτον, όσον αφορά την οπτική σύγκριση των επιμάχων σημάτων, υπενθυμίζεται προκαταρκτικώς, ότι το Πρωτοδικείο έχει ήδη διευκρινίσει ότι τίποτα δεν εμποδίζει να εξακριβώνεται η ύπαρξη οπτικής ομοιότητας μεταξύ ενός λεκτικού και ενός εικονιστικού σήματος, δεδομένου ότι τα δύο αυτά είδη σημάτων έχουν την παρουσίαση γραφήματος που μπορεί να δημιουργήσει μια οπτική εντύπωση [απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002, T-110/01, Vedral κατά ΓΕΕΑ — France Distribution (HUBERT), Συλλογή 2002, σ. II-5275, σκέψη 51].

48 Συναφώς, ένα σύνθετο σήμα μπορεί να θεωρηθεί παρόμοιο με άλλο σήμα, το οποίο είναι πανομοιότυπο ή παρεμφερές προς ένα από τα στοιχεία που αποτελούν το σύνθετο σήμα, μόνον αν το στοιχείο αυτό είναι το κυρίαρχο στοιχείο στη συνολική εντύπωση που προκαλεί το σύνθετο σήμα. Τούτο συμβαίνει οσάκις το συστατικό στοιχείο μπορεί να κυριαρχεί, αφ' εαυτού, στην εικόνα του σήματος την οποία διατηρεί στη μνήμη του το ενδιαφερόμενο κοινό, οπότε όλα τα υπόλοιπα στοιχεία που αποτελούν το σήμα είναι αμελητέα από πλευράς της συνολικής εντύπωσης που προκαλεί το εν λόγω σήμα [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-6/01, *Matratzen Concord* κατά ΓΕΕΑ — *Hukla Germany (MATRATZEN)*, Συλλογή 2002, σ. II-4335, σκέψη 33, και της 11ης Μαΐου 2005, T-390/03, *CM Capital Markets* κατά ΓΕΕΑ — *Caja de Ahorros de Murcia (CM)*, Συλλογή 2005, σ. II-1699, σκέψη 46].

49 Η νομολογία διευκρίνισε ότι η προσέγγιση αυτή δεν σημαίνει ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη μόνον ένα από τα στοιχεία που συναποτελούν το σύνθετο σήμα και να συγκρίνεται με ένα άλλο σήμα. Αντίθετα, η σύγκριση αυτή πρέπει να γίνεται με εξέταση των επίμαχων σημάτων, στο πλαίσιο της οποίας έκαστο εξετάζεται ως σύνολο. Εντούτοις, τούτο δεν αποκλείει ότι στη συνολική εντύπωση που δημιουργεί ένα σύνθετο σήμα στη μνήμη του σχετικού κοινού μπορεί, υπό ορισμένες συνθήκες, να κυριαρχούν ένα ή περισσότερα από τα στοιχεία που το συναποτελούν [απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Μαΐου 2005, T-31/03, *Grupo Sada* κατά ΓΕΕΑ — *Sadia (GRUPO SADA)*, Συλλογή 2005, σ. II-1667, σκέψη 49].

50 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών επιβεβαίωσε την εκτίμηση του τμήματος ανακοπών, ότι το λεκτικό στοιχείο «ferró» αποτελεί το κυρίαρχο στοιχείο. Πράγματι, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το εικονιστικό στοιχείο του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, δηλαδή το έμβλημα υπό τύπον σημαίας επί του οποίου είναι γραμμένη η λέξη «ferró», αποτελεί δευτερεύον στοιχείο (σκέψη 24 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

- 51 Η εκτίμηση αυτή πρέπει να γίνει δεκτή. Πράγματι, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, λαμβανομένης υπόψη της οπτικής εντύπωσης του συνόλου που δημιουργεί το αιτούμενο σήμα, το έμβλημα υπό τύπον σημαίας δεν αποτελεί αρκούντως σημαντικό εικονιστικό στοιχείο για να εντυπωθεί περισσότερο στον καταναλωτή απ' ό,τι το λεκτικό του στοιχείο. Αντιθέτως, όπως επισημαίνει το ΓΕΕΑ, το εν προκειμένω εικονιστικό στοιχείο, δηλαδή το έμβλημα υπό τύπον σημαίας, δεν αποτελεί ιδιαίτερα πρωτότυπη ή φανταστική αναπαράσταση που μπορεί να προσελκύσει την προσοχή του καταναλωτή. Εν πάση περιπτώσει, ούτε η κυματοειδής μορφή του εμβλήματος υπό τύπον σημαίας, ούτε οι διαστάσεις του, ούτε τα χρώματά του είναι τόσο χαρακτηριστικά ώστε να του προσδώσουν κυρίαρχο χαρακτήρα έναντι του λεκτικού στοιχείου του αιτουμένου σήματος.
- 52 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η λέξη «ferró» κυριαρχεί επί του εικονιστικού στοιχείου του αιτουμένου σήματος και επιβάλλεται, πράγματι, κατά την αντίληψη του σήματος αυτού, λόγω του μεγάλου του μεγέθους και της τοποθετήσεώς του στο άνω μέρος του εμβλήματος υπό τύπον σημαίας, το οποίο, έχοντας μόνον απλή διακοσμητική λειτουργία στο οπίσθιο μέρος, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως το κυρίαρχο στοιχείο του αιτουμένου σήματος. Επομένως, το τμήμα προσφυγών δεν διέπραξε καμία πλάνη εκτιμήσεως διαπιστώνοντας ότι η λέξη «ferró» αποτελεί το κυρίαρχο στοιχείο του αιτουμένου σήματος και το έμβλημα υπό τύπον σημαίας είναι δευτερεύουσας σημασίας. Υπό τις συνθήκες αυτές, η σύγκριση των σημείων μπορεί να πραγματοποιηθεί λαμβάνοντας υπόψη μόνο τα λεκτικά στοιχεία, τηρώντας την αρχή ότι η εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, όσον αφορά την ομοιότητα των σημείων, πρέπει να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που δημιουργούν τα εν λόγω σημεία [βλ., συναφώς, τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 10ης Δεκεμβρίου 2004, T-261/03, Euro Style κατά ΓΕΕΑ — RCN-Companhia de Importacao e Exportacao de Texteis (GLOVE), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 38].
- 53 Ωστόσο, από τη σύγκριση μεταξύ του κυρίαρχου λεκτικού στοιχείου του αιτουμένου σήματος, «ferró», και αυτού που αποτελεί το προγενέστερο λεκτικό σήμα, «ferrero», προκύπτει κάποιος βαθμός οπτικής ομοιότητας μεταξύ τους.

54 Πράγματι, όπως υποστηρίζει το ΓΕΕΑ, διαπιστώνεται ότι ο διαφορετικός αριθμός συλλαβών —κατά μείζονα λόγο γραμμάτων— των δύο επιμάχων σημείων δεν μπορεί να διακυβεύσει σοβαρά την οπτική ομοιότητα που υπάρχει μεταξύ των εν λόγω δύο σημάτων. Επομένως, μολονότι το προγενέστερο λεκτικό σήμα αποτελείται από επτά γράμματα και τρεις συλλαβές, ενώ το λεκτικό στοιχείο του αιτουμένου σήματος περιλαμβάνει μόνον πέντε γράμματα και δύο συλλαβές, παρ' όλ' αυτά τα δύο σημεία έχουν τα ίδια γράμματα, δηλαδή «f», «e», «r» και «o». Επιπλέον, τα εν λόγω γράμματα είναι τοποθετημένα με την ίδια σειρά. Επομένως, τόσο το λεκτικό στοιχείο του αιτουμένου σήματος, «ferró», όσο και το λεκτικό στοιχείο που αποτελεί το προγενέστερο σήμα, «ferrero», αρχίζουν και τελειώνουν με τα ίδια γράμματα, δηλαδή το «f» και το «o». Επιπλέον, τα δύο σημεία έχουν κοινά τα τρία πρώτα γράμματα, δηλαδή «fer». Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατ' αρχήν, η προσοχή του καταναλωτή στρέφεται κυρίως στην αρχή της λέξης [απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Μαρτίου 2004, T-183/02 και T-184/02, El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ — González Cabello και Iberia Líneas Aéreas de España (MUNDICOR), Συλλογή 2004, σ. II-965, σκέψη 83]. Τα εν λόγω στοιχεία οπτικής ομοιότητας κυριαρχούν του διαφορετικού μήκους των επιμάχων σημείων, το οποίο δεν μπορεί, κατά συνέπεια, να δημιουργήσει σημαντική οπτική διαφορά μεταξύ τους.

55 Εξάλλου, η μόνη διαφορά στη δομή του συλλαβισμού των δύο επιμάχων σημείων οφείλεται στην επανάληψη του φωνήματος «er» στο σημείο που αποτελεί το προγενέστερο σήμα, «ferrero», επανάληψη η οποία δεν υπάρχει στο λεκτικό στοιχείο του αιτουμένου σήματος, «ferró». Ωστόσο, η διαφορά αυτή στη δομή του συλλαβισμού των επιμάχων σημείων δεν κυριαρχεί των υφισταμένων ομοιοτήτων τους, καθόσον όλα τα γράμματα που αποτελούν την πρόσθετη συλλαβή του λεκτικού στοιχείου που αποτελεί το προγενέστερο σήμα, δηλαδή «e» και «r», υπάρχουν στο κυρίαρχο λεκτικό στοιχείο του αιτουμένου σήματος, και πιο συγκεκριμένα στην πρώτη συλλαβή του. Επομένως, η πρόσθετη συλλαβή του προγενέστερου σήματος δεν μπορεί να αλλοιώσει τη συνολική οπτική αντίληψη των επιμάχων σημάτων που έχει ο μέσος καταναλωτής.

56 Επιπλέον, όσον αφορά τα εικονιστικά στοιχεία του κυρίαρχου λεκτικού στοιχείου του αιτουμένου σήματος, όπως η ελαφρά ανάγλυφη γραφή της λέξης «ferró», το

Πρωτοδικείο κρίνει ότι η εν λόγω γραφή γίνεται ελάχιστα αντιληπτή και, επομένως, στερείται, εν προκειμένω, κάθε διακριτικού χαρακτήρα. Το αυτό ισχύει όσον αφορά τη χρήση των χαρακτήρων μεγαλύτερου μεγέθους για το πρώτο και το τελευταίο γράμμα της εν λόγω λέξης. Πράγματι, η χρησιμοποίηση γραμμάτων μεγαλύτερου χαρακτήρα δεν αρκεί για να δημιουργήσει σημαντική διαφορά σε σχέση με τα άλλα γράμματα που περιλαμβάνονται στο κεντρικό μέρος της εν λόγω λέξης, αντίθετα προς όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα. Τέλος, ο τόνος που έχει τοποθετηθεί στο τελικό γράμμα «ο» της λέξης «ferró» διακρίνεται ελάχιστα και δεν είναι εξάλλου οπτικό σήμα γνωστό στον μέσο Γερμανό καταναλωτή. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι ο καταναλωτής προσλαμβάνει συνήθως ένα σήμα ως μια ολότητα και δεν επιδίδεται σε εξέταση των διαφόρων λεπτομεριών (βλ., κατ' αναλογία, την απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 25).

57 Πράγματι, τα εικονιστικά στοιχεία που εξετάστηκαν είναι αμελητέα και ο μέσος καταναλωτής δεν τα συγκρατεί ως πράγματι διακριτικά στοιχεία. Επομένως, τα εν λόγω εικονιστικά στοιχεία του κυρίαρχου λεκτικού στοιχείου του αιτουμένου σήματος, «ferró», δεν είναι αρκούντως σημαντικά για να αναιρέσουν, εν προκειμένω, την οπτική ομοιότητα που υφίσταται μεταξύ του εν λόγω σήματος και του προγενέστερου σήματος FERRERO, λαμβανομένου υπόψη του έντονου βαθμού ομοιότητας που υφίσταται μεταξύ των προϊόντων που αφορούν τα εν λόγω δύο σήματα.

58 Λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών αυτών, συνάγεται ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη διαπιστώνοντας την ύπαρξη οπτικής ομοιότητας μεταξύ των επιμάχων σημείων.

59 Δεύτερον, όσον αφορά τη σύγκριση από ακουστικής απόψεως, επισημαίνεται, όπως επισήμανε το τμήμα προσφυγών (βλ. σκέψη 28 της προσβαλλομένης αποφάσεως), ότι τα επίμαχα σημεία είναι παρεμφερή από ακουστικής απόψεως. Πράγματι, τονίζεται, αφενός, ότι όλα τα γράμματα του λεκτικού στοιχείου που αποτελεί το προγενέστερο σήμα, «ferrero», περιλαμβάνονται στο κυρίαρχο στοιχείο του

αιτουμένου σήματος, δηλαδή το λεκτικό στοιχείο «ferró», και, αφετέρου, ότι το εν λόγω στοιχείο δεν περιλαμβάνει άλλα γράμματα εκτός από αυτά που περιλαμβάνονται στο προγενέστερο σήμα, δηλαδή «f», «e», «r» και «o». Σημειωτέον, επίσης, ότι τα εν λόγω γράμματα είναι τοποθετημένα με την ίδια σειρά στα δύο επίμαχα σημεία τα οποία, εξάλλου, έχουν τα ίδια τρία πρώτα γράμματα, δηλαδή «f», «e» και «r», και τελειώνουν με το ίδιο γράμμα «o». Επομένως, από ακουστικής απόψεως, τα επίμαχα σημεία έχουν κάποιο βαθμό ομοιότητας.

⁶⁰ Ασφαλώς, η δομή του συλλαβισμού των επιμάχων σημείων είναι διαφορετική, εφόσον το προγενέστερο σήμα έχει τρεις συλλαβές («fer», «re» και «ro»), και το αιτούμενο σήμα έχει μόνο δύο («fer» και «ró»). Πάντως, η επανάληψη του φωνήματος «er» εντός του προγενέστερου σήματος, καθόσον πρόκειται για ήχο που ήδη αναπαράγεται όταν προφέρεται το κυρίαρχο λεκτικό στοιχείο του αιτουμένου σήματος, δεν μπορεί να προσδώσει στο προγενέστερο σήμα αρκούντως διακριτικό χαρακτήρα από ακουστικής απόψεως, αντίθετα προς όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα. Επομένως, η προσθήκη του φωνήματος «er» μεταξύ της πρώτης και της τρίτης συλλαβής του προγενέστερου σήματος δεν είναι αρκετή για να αναιρεθεί η ομοιότητα που υφίσταται μεταξύ του λεκτικού στοιχείου που αποτελεί το κυρίαρχο στοιχείο του αιτουμένου σήματος και του προγενέστερου σήματος.

⁶¹ Περαιτέρω, όσον αφορά τις επιπτώσεις του έντυπου τόνου που φέρει το τελευταίο γράμμα του λεκτικού στοιχείου του αιτουμένου σήματος «ferró», επισημαίνεται κατ' αρχάς ότι δεν είναι βέβαιο ότι μπορεί να μεταβάλει την ακουστική εντύπωση του συνόλου του αιτουμένου σήματος για τον μέσο Γερμανό καταναλωτή. Η διαπίστωση αυτή ενισχύεται από το γεγονός ότι η γερμανική ορθογραφία δεν έχει τόνους ως τυπογραφικά στοιχεία. Επομένως, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι είναι μάλλον πιθανόν ότι ο μέσος Γερμανός καταναλωτής, κατά την προφορά της λέξης «ferró», θα τονίσει την πρώτη συλλαβή και όχι την τελευταία. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να αποκλειστεί η ακουστική ομοιότητα με το προγενέστερο σήμα, ο τονισμός του οποίου μπορεί να είναι είτε στη δεύτερη είτε στην πρώτη συλλαβή.

⁶² Επομένως, στο πλαίσιο συνολικής εκτιμήσεως, από ακουστικής απόψεως, τα επίμαχα σημεία έχουν ορισμένο βαθμό ομοιότητας για το ενδιαφερόμενο κοινό.

- 63 Τρίτον, όσον αφορά τη σύγκριση από εννοιολογικής απόψεως, συνομολογείται ότι η σύγκριση αυτή είναι αλυσιτελής, καθόσον ούτε το κυρίαρχο στοιχείο του αιτουμένου σήματος ούτε το προγενέστερο σήμα έχουν σημασία στη γερμανική γλώσσα.
- 64 Κατά συνέπεια, εξεταζόμενα σφαιρικά, ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των προϊόντων που προσδιορίζουν τα επίμαχα σήματα και ο βαθμός ομοιότητας από οπτικής και ακουστικής απόψεως μεταξύ τους είναι αρκούντως υψηλοί για να συνεπάγονται την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως για τον μέσο Γερμανό καταναλωτή.
- 65 Επομένως, ορθώς το τμήμα προσφυγών δέχθηκε την ανακοπή της παρεμβαίνουσας και απέρριψε εν μέρει την αίτηση καταχώρισεως του αιτουμένου σήματος, λόγω του κινδύνου συγχύσεως που υφίσταται μεταξύ του σήματος αυτού και του προγενέστερου σήματος.
- 66 Η κρίση αυτή δεν αναιρείται από τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα και αφορούν, αφενός, απόφαση των ελληνικών δικαστηρίων και, αφετέρου, απόφαση του ΓΕΕΑ, εκδοθείσα σε παρεμφερή με την υπό κρίση υπόθεση.
- 67 Πρώτον, όσον αφορά την απόφαση των ελληνικών δικαστηρίων, όπου κρίθηκε ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των δύο επιμάχων στην υπό κρίση προσφυγή σημάτων στην ελληνική αγορά, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι το κοινοτικό καθεστώς σημάτων συνιστά σύστημα αυτόνομο, δεδομένου ότι η εφαρμογή του είναι ανεξάρτητη από κάθε εθνικό σύστημα [απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 2000, T-32/00, Messe München κατά ΓΕΕΑ (electronica), Συλλογή 2000, σ. II-3829, σκέψη 47]. Κατά συνέπεια, η καταχώριση ενός σημείου ως εμπορικού σήματος πρέπει να εκτιμάται μόνον βάσει της ασκούςας

επιρροή κοινοτικής νομοθεσίας, οπότε το ΓΕΕΑ και, ενδεχομένως, ο κοινοτικός δικαστής δεν δεσμεύονται από αποφάσεις εκδοθείσες σε ορισμένα κράτη μέλη και με τις οποίες αναγνωρίζεται η δυνατότητα καταχωρίσεως του ίδιου αυτού σημείου ως σήματος [απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Οκτωβρίου 2002, T-36/01, Glaverbel κατά ΓΕΕΑ (Μοτίβο αποτυπωμένο σε υαλοπίνακα), Συλλογή 2002, σ. II-3887, σκέψη 34]. Πράγματι, η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει του κανονισμού 40/94, όπως έχει ερμηνευθεί από τα κοινοτικά δικαστήρια, και όχι βάσει μιας προηγούμενης πρακτικής εθνικού δικαστηρίου κράτους μέλους ως προς τη λήψη αποφάσεων [βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 2004, T-117/02, Grupo El Prado Cervera κατά ΓΕΕΑ — Héritiers Debuschewitz (CHUFADIT), Συλλογή 2004, σ. II-2073, σκέψη 57, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

⁶⁸ Δεύτερον, όσον αφορά την προβαλλόμενη από την προσφεύγουσα απόφαση του τμήματος ανακοπών του ΓΕΕΑ, υπενθυμίζεται ότι η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται μόνον βάσει του κανονισμού 40/94, όπως έχει ερμηνευθεί από τα κοινοτικά δικαστήρια, και όχι βάσει μιας προηγούμενης πρακτικής του ΓΕΕΑ ως προς τη λήψη αποφάσεων [βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Μαρτίου 2005, T-33/03, Osotsra κατά ΓΕΕΑ — Distribution & Marketing (Hai), Συλλογή 2005, σ. II-763, σκέψη 69, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία]. Εν πάση περιπτώσει, αμφισβητείται η λυσιτέλεια του εν λόγω επιχειρήματος εν προκειμένω, δεδομένου ότι ούτε τα εμπλεκόμενα σήματα ούτε τα προϊόντα που προσδιορίζονταν είναι τα ίδια με τα επίδικα στην υπό κρίση διαφορά. Περαιτέρω, όπως παρατηρεί η παρεμβαίνουσα, η εν λόγω απόφαση επιβεβαιώθηκε από το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ (υπόθεση R 540/2002-4). Ωστόσο, η απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών αποτελεί το αντικείμενο προσφυγής που εκκρεμεί ενώπιον του Πρωτοδικείου.

⁶⁹ Τέλος, δεν μπορεί να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι, σε περίπτωση αμελητέου βαθμού ομοιότητας μεταξύ των επίδικων σημάτων, μόνον ο έντονος διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος μπορεί να δικαιολογήσει υψηλό βαθμό προστασίας του εν λόγω σήματος. Πράγματι, αφενός, ακόμη και αν το σήμα έχει αμελητέο διακριτικό χαρακτήρα, μπορεί να υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως, ιδίως λόγω ομοιότητας των σημείων και των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών. Περαιτέρω, αφετέρου, ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των προϊόντων που

προσδιορίζουν τα επίδικα σήματα εν προκειμένω καθώς και ο βαθμός ομοιότητάς τους, εξεταζόμενοι σωρευτικώς, μπορεί να είναι αρκούντως υψηλοί ώστε να συνεπάγονται την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως, τούτο δε ανεξαρτήτως του βαθμού «διαφορετικότητας» του προγενέστερου σήματος.

- 70 Επιπλέον, μολονότι ο έντονος διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος μπορεί να ληφθεί υπόψη για να εκτιμηθεί αν, αφενός, η ομοιότητα μεταξύ των προϊόντων ή υπηρεσιών και, αφετέρου, η ομοιότητα μεταξύ των σημείων είναι επαρκείς για να δημιουργήσουν κίνδυνο συγχύσεως, η ύπαρξή του δεν είναι προϋπόθεση για την προστασία του προγενεστέρου δικαιώματος [βλ., συναφώς, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Μαρτίου 2005, T-185/03, Fusco κατά ΓΕΕΑ — Fusco International (ENZO FUSCO), Συλλογή 2005, σ. II-715, σκέψη 60].

- 71 Ενόψει των προεκτεθέντων, πρέπει να απορριφθεί ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως της προσφεύγουσας και η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 72 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, θα καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του ΓΕΕΑ. Η παρεμβαίνουσα, η οποία δεν υπέβαλε συναφές αίτημα, φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).
- 3) Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Jaeger

Azizi

Cremona

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Μαρτίου 2006.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

E. Coulon

M. Jaeger